13/12/2019

Libertate, te iubim, ori învingem, ori murim!

Sunt 30 de ani de când Timișoara a rămas, vreme de cinci zile, singură. 30 de ani de la o baie de sânge în care s-au comis fapte abominabile. 30 de ani de când un oraș românesc s-a eliberat de sub ocupația comunistă ca de sub o stăpânire străină. Am venit aici ca să înțeleg cum a fost. Credeam că știu, în linii mari, ce s-a întâmplat, dar nu era așa. Am aflat lucruri tulburătoare. Am găsit Timișoara plină de soare ziua, feeric luminată seara și minunat de liniștită. E greu să crezi, plimbându-te pe străzi, ce-a fost aici acum 30 de ani. Dar oamenii nu au uitat, vor să spună și ne-au povestit și a fost teribil de emoționant. Părintele Ioan Mura a fost acolo, în primele rânduri.

Vorbește fermecător, vibrant, retrăind acele momente, retrăindu-și toată viața, vorbește cu sufletul pus în cuvinte; când amintirile sunt puternice, închide ochii și-i strânge de parcă e ceva prea mult. L-am ascultat aproape fără să respir: „În clasele V-VIII, eu și colegii mei ne doream să plecăm din țară și, în perioada 1974-1980, majoritatea au reușit! Eu eram dornic de ceva ce nu puteam trăi, mă simțeam încorsetat, dar am rămas aici, că așa a fost voia lui Dumnezeu, mi-am desăvârșit

studiile la seminar, apoi la Facultatea de Teologie din Sibiu, iar în 1984 am fost numit în satul Călacea”.

În decembrie 1989, copiii lui aveau 6, 4, respectiv 3 ani. În 15 de-cembrie a auzit că se-ntâmplă ceva și s-a dus în Piața Maria: „Și dacă acum e momentul să-mi iau și eu porția de libertate?” Erau 30-40 de persoane și se vorbea în șoaptă, până când cineva a îndrăznit să strige „Libertate!” A strigat și el, după care cineva l-a prins de mână, l-a tras deoparte și i-a șuierat: „Să pleci de-aici, mă, popă!” Era în civil și parohia lui era departe, cine să-l știe? S-a dus la părintele Iancu, profesor la seminar, care i-a spus: „Nelule, trebuie să pleci acasă, lucrurile nu-s în regulă!”

A plecat cu trenul, dar a revenit a doua zi, sâmbătă, 16, ca și duminică, după ce a slujit Sfânta Liturghie la biserica din sat. Soția l-a certat, a încercat să-l oprească, ce face ea dacă rămâne fără el și cu trei copii mici!? „Dar n-am putut să stau acasă!”, aproape strigă părintele.

Exemplul și moștenirea bunicilor

Își dorea atât de mult să se-ntâmple ceva: „Vă mărturisesc ca unui frate, chiar am vrut să mor. Poate, cumva, să plătesc ce nu făcusem până atunci, să spăl lipsa mea de implicare sau chiar lașitatea, în timp ce atâția preoți își jertfiseră libertatea”. Bunicii lui fuseseră veterani în cele două războaie mondiale, unul fusese și anchetat de Securitate: „Era în mine sămânța asta doritoare de libertate!”

Noaptea târziu, într-o stare jalnică, a ajuns din nou la părintele Iancu. „Am făcut armata, știu ce-nseamnă să ți se dea «culcat!» și «târâş!» într-o baltă de noroi, ca să te umilească…” În armată, teologii erau batjocoriți rău de tot. A suferit atât de mult, încât i-a cerut comandantului de unitate, maiorul Albu, o învoire acasă și, cum a fost refuzat, s-a răzvrătit. A fost băgat la carceră, dar și-a jucat cartea până la capăt și a primit permisia de o săptămână. Ironie a sorții, în decembrie 1989, i s-a spus ulterior, același Albu venise de la Lugoj la Timișoara, cu trupele înarmate și dotate cu muniție de război, să reprime revolta…

Lucrarea lui Dumnezeu

Cu o zi înaintea discuției noastre, părintele Mura se întâlnise cu colegii din Asociaţia Memorialul Revoluţiei 16-22 Decembrie 1989 și unul dintre ei l-a întrebat: „Părinte, dacă ar fi acum, după 30 de ani, ai mai veni la Revoluție?” I-a răspuns: „Pune-ți-mă cap de listă! Pentru țara mea și pentru poporul meu, pentru copiii mei și pentru familia mea, pentru neamurile mele și pentru memoria eroilor, puneți-mă cap de listă!”

În 20, pe stradă, s-a întâlnit cu un consătean, Alexandru Toca, și acesta i-a propus să meargă acasă. Dar la ora 13 s-a auzit un vuiet extraordinar: veneau mii de muncitori din fabrici! Așa că i-a dat bagajul lui Nea Toca: „Spune-i preotesei că nu vin acasă!”

A ajuns în primul rând, alături de Ioan Marcu, cel înfășurat într-un cearșaf pe care scria „Libertate!”, și de Ion Savu, liderul ad-hoc al mul-țimii. Coloana de 70-80 de mii de oameni s-a oprit exact în fața catedralei: „Păi, nu e lucrarea lui Dumnezeu să se oprească exact acolo!?” În fața lor – soldații în poziție de tragere. Un tânăr și-a rupt cămașa, a îngenuncheat și a strigat: „Tra-geți!” A fost un moment de magnetism… Mulțimea scanda: „Fără violență”, „Libertate!”, „Există Dumnezeu!”, „Dumnezeu este cu noi!” Soldații s-au retras…

În fața județenei de partid, însă, așteptau alții, iar Constantin Dăscălescu, trimis de Ceaușescu să rezolve lucrurile, a cerut să discute cu reprezentanți ai mulţimii. Savu a făcut o listă, rugându-l pe Mura să-i noteze: dacă nu se întorc, măcar să știe să le anunțe familiile…

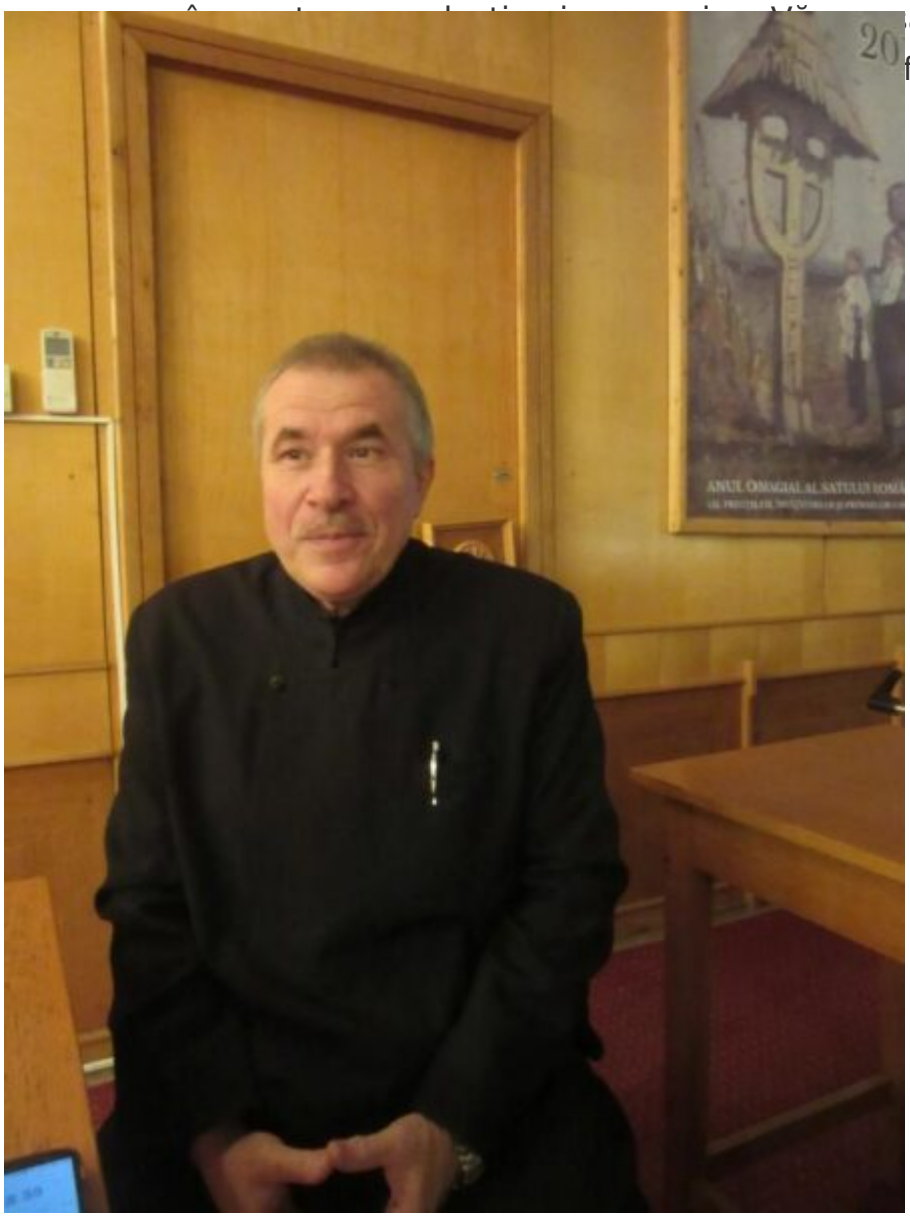
„Eu nu am nici un merit!”

Preotul a primit de undeva un drapel, cu care a defilat spre Operă să anunțe grupul de acolo despre negocieri. Pe drum l-a întâlnit pe pr. prof. Nicolae Neaga, octogenar, și s-a minunat că e acolo la vârsta lui. Profesorul i-a răspuns: „Acum slobozește pe robul Tău, Stăpâne!”

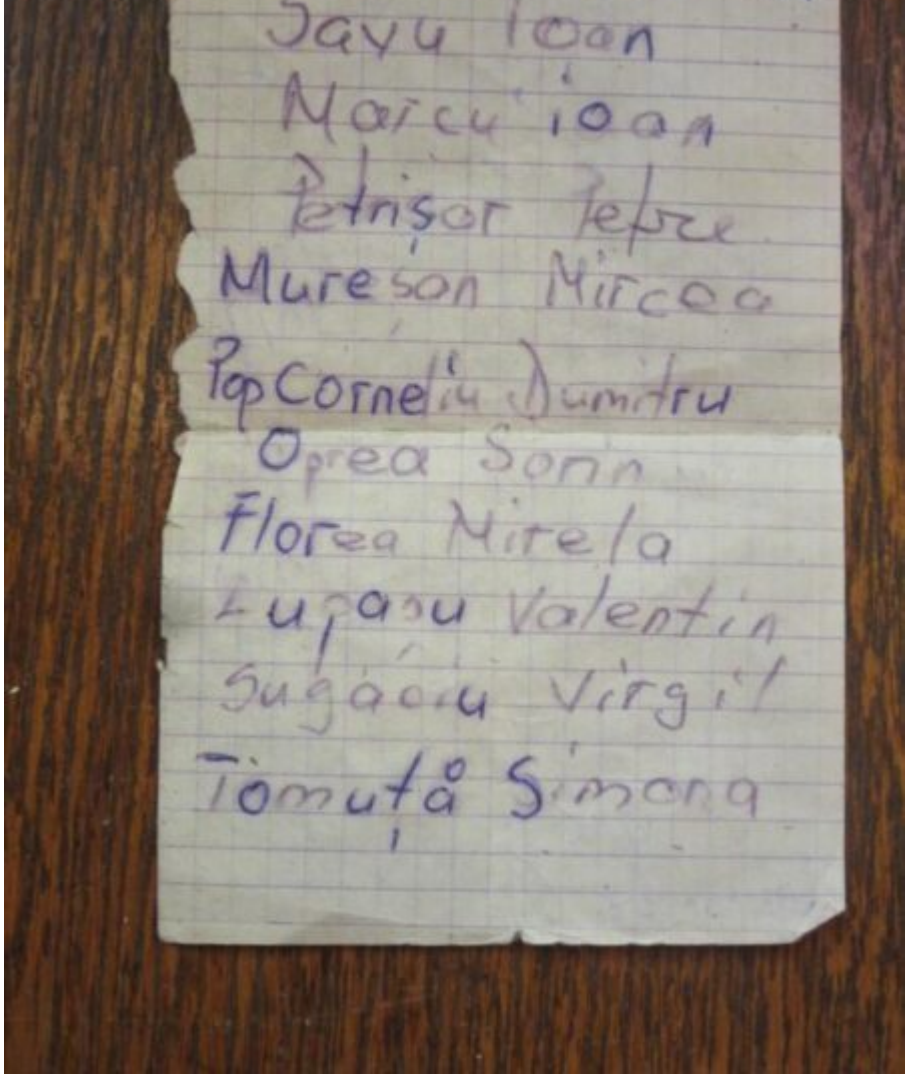
Ioan Mura a ajuns în balconul Operei. În 21 a venit și părintele Stelian Borza, din Mehala, în reverendă. Au ajuns să fie acolo, la un moment dat, trei preoți, drept care cineva a mormăit: „Cam mulți popi…”

Alertat de o informaţie, părintele Mura a fost și în cimitirul săracilor, unde se spunea că revoluționari uciși fuseseră azvârliți într-o groapă comună. Mai târziu s-a afirmat că ar fi fost de la Institutul Medico-Legal: „Atâta blasfemie nu mi-a fost dat să văd niciodată… Toate trupurile aveau dinții scoși, unele erau împușcate în pielea goală…”

În fine, în 22, seara, a plecat acasă, primind o geantă cu manifeste, să le împrăștie pe drum! „Nu pot să vă spun ce frică mi-a fost!” Apoi îl podidesc lacrimile amintindu-și cum l-a întâmpinat familia, care nu mai ştia nimic despre el. Și încheie

să mă credeți: eu nu am nici față de cei care și-au vărsat

Jayu Ioan
Naicu Ioan
Petrișor Petre
Mureșan Mircea
Pop Cornelia Dumitru
Oprea Sonia
Florea Mirela
Lupașu Valentin
Sugăcu Virgil
Tomuță Simona

Ziua martirilor și a jertfei
pentru libertate

ziarullumina.ro